

Strooiwoorden

weeg ze, ik strooi wat klinkende
woorden als wisselgeld in
een bedelaarsbeker: gisteren
glinsterden schilfers van zilver
in de zeef der populieren

we zagen kinderen zwieren
toen ze gewichtloos hinkelden
op tegels van licht terwijl
bejaarden vergaderden
in de okerwarmte van een bank

beeld van vrede, zo lang geleden,
zo pas verschenen terwijl rondom
het razen doorging, een razende
doodging aan zijn haast

we hoorden verbaasd de zoveelste
herhaling van een eeuwig verhaal:
de zwammen namen het over
van een bezweken boom

geen jota, geen signaal gaat
verloren in de boekhouding
van een bos, in de balans
der seizoenen tellen de kevers
en de wormen hun winst:

het minste is groot
het wordt vermenigvuldigd
als je ogen zich vergroten
van verbazing en buiten
het geduldige bos roert zich
het razende en de verdwazing

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society